

Mauriac önmagáról. Válogatás az író vallomásaiból. Róma, 1987, 181 o. Összeállította **Szabó Ferenc.**

A Vatikáni Rádió magyar tagozatának vezetője új sorozatot indít. Rangos, világhírű írókat, gondolkodókat szólaltat meg: hitük és hitkeresésük elgondolkodtat és fényt vet a mi útjainkra is.

Mauriac Nobel-díjas francia író neve és írásai a magyar olvasókörzség előtt sem ismeretlenek. A Nyugat már a harmincas években hozta tanulmányait és esszéit. Joggal választották a Francia Akadémia „halhatatlanjai” közé: mondanivalója ma is ropant időszerű.

Szabó Ferenc bevezetője röviden elénk tárja alkotását; „A modernizmustól a II. Vatikáni Zsinatig” utószava pedig vázolja a század eleji francia katolicizmus iránykeresői és a római mentalitás közötti feszültséget. Mauriac „Új belső emlékiratok” utószavának, az „Életem madártávlatból” fejezete teljessé teszi az háttért, amelyben élete lejátszódott. Aki nem ismerős eléggé a francia katolikus élet berkeiben, az haszonnal kezdheti — az előszó után — a könyv olvasását éppen ezekkel a zárófejezetekkel.

A könyv törzsét Mauriacnak 1962-ben közölt „Ami én hiszek” c. tanulmánya alkotja. Nyílt hitvallás, ugyanakkor irodalmi gazdagság és személyes elkötelezettség árad ezekből a sorokból. Pascal, aki korán megigézte Mauriacot, élete végéig büvököében tartotta.

De a legizgalmasabb — talán — a „Végső számvetés” c. fejezet. Mauriac vívódáisait tárja elénk. Sokat szenvedett, de ennek ellenére mindig hú maradt, amikor a „haladó szellemű katolikusok” táborában küzdött, mert az Egyház emberi arca mögött fel tudta fedezni a köztünk élő Krisztust. Nem leplezi azonban, mekkora öröm és megnyugvás töltötte el lelkét, amikor érezte, hogy XXIII. Jánossal és VI. Pálal új szelek támadtak, és feloldozták azt a Krisztust, akit Péter utódai kötöztek meg (vö. 133. o.). Ilyen meghökentető mondatokat csak az írhat le, aki szíve mélyén nagyon szereti Krisztust, és ezért mindennél többre értékeli az Egyházat.

Szabó Ferenc remek fordítása hűen és elevenen adja vissza Mauriac gondolatait, eszmevilágát. Az esetleg nem hívő is megsejtheti, hogyan járhatja át Krisztus lelkülete a kultúra legmagasabb fokán álló írókat, gondolkodókat. A hívő pedig megcsodálhatja a sikereitől koszorúzott ember alázatát.

Benkő Antal

John és Sheila Kippley: A természetes családtervezés művészete. Szent István Társulat, Budapest, 1986, 269 o.

A Kippley házaspár magyar nyelven megjelent műve az Amerikai Egyesült Államokban 1979 óta népszerű kézikönyv: ott eddig 150.000 példányban adták ki.

A természetes családtervezés mind orvosi, mind világnézeti szempontból aktuális lett, hiszen számtalan országban liberalizálták az abortuszt, s a hormonális fogamzásgátlással szerzett negatív tapasztalatok is egyre szaporodnak.

Ennek a könyvnek egyértelmű vallásos-világnézeti elkötelezettsége és szervezeti háttere van, a szerzők ugyanis az amerikai „Házaspárok-házaspárokért Liga” megalapítói. Céljuk az, hogy VI. Pál pápa „Humanae vitae” enciklikájában megfogalmazott kérdésekre válaszol, s a pápai levél nyomán kibontakozott vitában tanácsot, útmutatást adjanak.

Szakmai tanácsadónak Konald A. Prem szülész-nőgyógyász professzort kérték fel. Ő, amint azt a könyv egyik fejezetében leírja, már 1950 óta foglalkozott a tüneti hőmérőzés hibaforrásaival. Fontosnak tartja a természetes családtervezés ismeretét, és azt, hogy az emberek foglalkozzanak a termékenység törvényszerűségeivel. Konald A. Prem professzor az abortuszt és a sterilizációs eljárást nem tartja összeegyeztethetőnek Isten teremtő rendjével, de ismeri felelősségét is az elfogadható eljárások terjesztésében. Kimutatja az eljárás előnyeit, amely jó hatásfokú, nincs egészségi kocká-